

Kinderrechten in corona 2.0

Een virus legt de wereld lam. We sluiten ons op, houden afstand, onderhouden familiebanden en relaties virtueel. Telewerk is de norm, de mensen die het land draaiende houden (zorgsector, voedingssector, politie, etc) de nieuwe helden. We ondergaan alle regels en restricties, uit solidariteit, uit zorg voor het hogere belang van de maatschappij. We doen dit zonder morren. Terecht. Terecht?

België ratificeerde het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, dat op 20 november 1989 werd goedgekeurd op de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Een Verdrag dat ervoor moet zorgen dat landen de kinderrechten garanderen en naleven. Maar het gaat snel. Een pandemie treft ons en daagt ons uit. Zeer snel moeten keuzes gemaakt worden. Plots zijn rechten ondergeschikt aan het maatschappelijk belang, aan de veiligheid en gezondheid van onze samenleving.

Als Kinderrechtencoalitie maken we ons daar zorgen over. De voorbeelden en signalen vanuit onze lidorganisaties zijn overrompend.

'Kinderen in de jeugdzorg die hun biologische ouders niet meer kunnen zien. Kinderen die psychisch kwetsbaar zijn en geen toegang meer krijgen tot de broodnodige begeleiding. De toename in gezinnen van geweld, van seksueel misbruik. Kinderen in armoede die thuis niet de mogelijkheid hebben om huiswerk te maken. Kinderen zonder tuin en dus geen toegang tot speelruimte. Toename van druggebruik, eenzaamheid, isolatie, ...'

De impact op kinderen en jongeren, en in het bijzonder de kwetsbaren onder hen, is zeer groot. Verschillende organisaties, het Kinderrechtencommissariaat, De Vlaamse Jeugdraad, ... trokken al aan de alarmbel.

Vanuit de hele sector wordt opgeroepen om het Kinderrechtenverdrag als leidraad te behouden. Het beleid luistert en treft maatregelen. Er is extra aandacht voor de kwetsbare kinderen en jongeren. Jeugdwerkers behoren nu ook tot de essentiële beroepen. Een zeer goede zaak. Maar de maatregelen zijn ad hoc en daardoor niet altijd in verhouding. We moeten als maatschappij het evenwicht vinden tussen alle rechten voor alle kinderen waarborgen en het maatschappelijk belang vooropstellen.

Wat we zien is een maatschappij die op een paar dagen tijd in lockdown kan gaan. Een beleid dat op een paar dagen tijd uitzonderlijke en extreme maatregelen oplegt. Maatregelen die we een paar maanden geleden hadden weggelachen.

Welke lessen trekken we hieruit? Hoe gaan we hier de volgende keer, bij een nieuwe crisis, mee om? Hoe zorgen we ervoor dat het Kinderrechtenverdrag de leidraad wordt, is en blijft? Wij blijven waakzaam.

